

lear. *Binicreixent* seria 'fills de Creixenç'. Com a segona possibilitat hi ha PINNA CARICINA 'penya del càrritx'.

Documentat l'any 1289, *rafallo de Benicreixent (qui est in termino Castri Sancte Agate iuxta portum de Fornels in parrochia de Fornels)*.³⁸ Cf. el precedent.

Millor fóra potser relacionar aquests dos noms amb el grup aràbic (o pseudo-aràbic?) que estudia el *DECat* (II, 602a32) a l'article *carxena* 'mantança, destrossa'. ¿Per ventura un *Bāni-'l-qaršāin* 'els dels dos carnatges, dels dos estralls' = 'els dos combats'? (un NP *qāriš* consta a Algèria, *Gouv. Gen.*, 204b).

CRESTATX (sa Pobla, Mall. 6, g-3)

Crestax a. 1256, *Crestag* 1268, *Crestaig* 1280, *Crestayg* 1283 i 1285; i com a nom del Puig de Son Sabater, Puig de *Crestayg* 1290 (ROSSELLÓ VAQUER, FRB, II/3, 639, 640, 638). «Loco de *Crastaig*» 1368 (OBRADOR SOCIES, *Marginalia*, 1987, 160).

Nom de dues alqueries i d'una antiga ermita. No hi ha dubte que és mossàrab, però es veuen de seguida tres possibilitats etimològiques raonables:

1) CLAUSTRAS, plural del neutre CLAUSTRUM més una altra *s* de plural. Seria la mateixa reducció del diftong que s'ha produït en el mallorquí *clasta* i en l'aranès *crasta* 'casa de la vila'.

2) CASTRAS 'campaments', plural del neutre CASTRUM més una altra *s* de plural.

3) CRISTAS 'crestes, carenes'.

Per a la segona possibilitat tenim que prop de l'ermita de Crestatx hi ha un poblat talaiòtic anomenat Tanca des Moros, que podria haver estat utilitzat com a campament en temps dels romans. Per la tercera possibilitat hem de dir que l'esmentada ermita és als peus del puig de Son Sabater, el cim del qual està format per grans roques, que es podria considerar com un començament d'una cresta. Tingui això o no una gran realitat geogràfica, Coromines recorda que anant per la vella carretera de Pollença a sa Pobla i a Inca es veu la línia que va d'aquest puig, per Crestatx Vell, a la possessió de Crestatx Nou com una careneta paral·lela; i aquestes impressions visuals potser tenen més transcendència toponímica que l'estricta rea-

38. Elena LOURIE, *La colonización cristiana de Menorca durante el reinado de Alfonso III el Liberal, rey de Aragón*, dins «*Analecta Sacra Tarraconensia*» (Barcelona, Balmeisiana, 1983), p. 176, i Joan COROMINES i Josep MASCARÓ PASSARIUS, *Aproximació...*, vol. x, p. 32.